

paa Grund af, at han er uarbejdsdygtig som Følge af Slagsmaal, at en saadan Person kan lige derefter melde sig paa hvilken af vore Sindssygeanstalter, han vil, og blive antagen som Opsynsmand. Ja, selv en Person, der løslades Fredag Aften fra Christianshavns Fængsel, Horsens eller Vridsløselille efter at have udstaaet flere Aars Fængsel for Tyveri eller for Voldtægtsforbrydelse, og som mange Gange har været straffet, han kan Timen efter, at han er kommen fra Straffeanstalten, melde sig paa en af vore Sindssygeanstalter og blive antagen. Der kan sikkert findes andre lignende Tilfælde, men jeg har taget enkelte Tilfælde af særlig graverende Art. Det er rent tilfældig, at disse Oplysninger ere komne til min Kundskab. Det ene Tilfælde er Arrestforvareren i Sæby, hvor jeg var for nogle Dage siden, det andet Tilfælde lærte jeg at kende af Forstanderen for Pigeheimmet ude paa Kalkbrænderivejen, den tidligere Forstander for Adserbogaard, Hansen, paa hvilken Anstalt jeg tidligere har aflagt Besøg. Vi kom til at tale om disse Forhold, og han oplyste mig om, at han kendte en Person, som havde været tiltalt og straffet 9 Gange og derefter var bleven anbragt som Opsynsmand og Arrestforvarer i Sæby, og ligeledes en anden Person, som 8 Gange havde været straffet, senest med 2 Aars Forbedringshusarbejde, og som umiddelbart derefter blev ansat som Opsynsmand paa Aarhus Sindssygeanstalt. Forleden antog Viborg Sindssygeanstalt en Person, det er ikke nødvendigt at nævne hans Navn, som 10 Gange i Aarene 1906—1907 og 1908 havde været straffet for Gadeuorden og Slagsmaal. Da vedkommende Sindssygeanstalt blev underrettet om dette, ja, saa sagde de selvfølgelig til vedkommende, at de ikke havde Brug for ham. Men i øvrigt foreviste Anstalten bl. a. følgende Anbefalinger: „Niels Anton Byrialsen har tjent mig som Kusk i 11 Maaneder og fraflytter sin Plads efter eget Ønske, og jeg kan anbefale ham som en dygtig Kusk og især god til at passe Heste“ Og endvidere attesterer Hr. Sejerup, „Fiona“, at Byrialsen har forladt Pladsen som Brødkusk uden at være ham noget skyldig, at han er proper og dygtig til at behandle Heste. Denne Mand glider ganske rolig ind som Opsynsmand paa Sindssygeanstalten.

Det kan ikke undre, at man antager disse Folk, naar Forholdene ere saa slette, som de ere, for vore Opsyn. Det er en dybtgaaende økonomisk Reform, der skal

til. Det er ikke gjort med at indskrænke Arbejdstiden noget for disse Folk. Nej, den bedste og mest ideelle Ordning, som man sikkert ogsaa vil naa til, er Otte Timers Arbejdsdagen for vore Sindssygeanstalter (Afbrudelse fra *Chr. Reventlow*). Ja, det ærede Medlem fra Maribo vil, hvis han nogen Sinde kommer paa en Sindssygeanstalt, være fuldstændig enig med mig i at kræve Otte Timers Arbejdsdagen (*Chr. Reventlow*: Det er jeg ogsaa!) Det glæder mig. Jeg haaber, at naar den højtærede Justitsminister erfarer, at Føreren for en af de konservative Grupper udtaler sin Tilslutning til dette, vil der blive sat Fart paa Sagen. Jeg venter mig naturligvis ikke noget i denne Vintersamling. Men hvor ringe Imødekommen have vore Overlæger ikke mødt hos den tidligere Justitsminister, selv hvor Talen er om ret beskedne Krav? Hr. Overlæge Hallager ved Aarhus Sindssygeanstalt meddelte mig, at han, da han indgav sit Budget til Justitsministeriet, havde anmodet om at faa 14 Opsynsmænd mere, da det var ham umuligt at klare sig med mindre, det var et rent minimalt Krav, han stillede her, og han stillede det bl. a. for at kunne give Opsynet en halv Fridag hver ottende Dag. Men det blev meddelt ham fra Justitsminister Høgsbro, at han kunde ikke faa een Mand mere. Jeg haaber, at den nye Justitsminister vil stille sig noget anderledes til dette Spørgsmaal og være med til at gøre denne beskedne Indrømmelse, ikke alene til Aarhus Sindssygeanstalt, men ogsaa til de øvrige, thi i sidste Række gaar det selvfølgelig ud over de sindssyge, naar der er for lidt Opsyn. Jeg indrømmer Hallager, at det ikke vilde være naaet ved at faa 14 nye Opsynsmænd, men et saa beskedent Krav som dette, at Opsynsmændene faa en halv Fridag hver ottende Dag, tror jeg alligevel, man vil kunne imødekomme, selv om den økonomiske Situation ikke i Øjeblikket er saa særlig lys. Men skulle vi ikke være enige om at betragte denne Sag som en neutral Sag, som vi alle kunne gaa med til. Jeg ser meget vel Vanskelighederne ved nu at skride til den store, egentlig den eneste virkningsfulde Reform, den fuldstændige Reorganisation af de økonomiske Forhold vedrørende Opsynet og en forudgaaende Uddannelse for Opsyn- eller Plejerpersonalet, inden de tiltræde Stillingerne paa Sindssygeanstalterne. Men Klagerne over de nu raadende Tilstande ere saa alvorlige, at der maa gøres noget. Jeg vil henstille